

அங்காடித் தெரு

“மனுசங்க ட நாங்க மனுசங்க ட
உன்ன போல அவன போல எட்டு சானு உயரமுள்ள மனுசங்க ட
உண்மையுள்ள நேர்மையுள்ள மனுசங்க ட நாங்க மனுசங்க ட”

காட்சி 1

(பாட்டி, பேத்தி அங்காடித் தெருவிற்கு செல்லுதல்)

பாட்டி: அம்மாடி ராசாத்தி... பள்ளிக் கூடம் இன்னைக்கு இல்லைதானே..
இன்னைக்கு பாட்டிக்கு துணைக்கு வாத

பேத்தி: சரி ஆயா.. அப்ப.. எனக்கு தேன் மிட்டாய் உம் பொரி உருண்டை
உம் வாங்கி தருவிய அப்போதான் வருவேன்

பாட்டி: சரி த.. போவோம்..

(பாட்டி பேத்தி அங்காடி தெருவிற்கு செல்லுதல்)

(2 பெண்கள் பாட்டி கடைக்கு காய்கறி வாங்க வருகிறார்கள்)

1 பெண்: ஒரு கிலோ தக்காளி எவ்வளோ?

பாட்டி: 40 ரூபா தா

1 பெண்: என்னது.. அழுகினது ஒழுகுனது மாதிரி இருக்கு இது 40 ரூபாயா..?

பாட்டி: நல்லா பாரு தா நாட்டு தக்காளி.. மருந்தடிக்காத காய் தா

2 பெண்: என்னக்கா இது இப்படி சொல்றாங்க 40 ரூபாயா.. அதெல்லாம் இல்ல ரெண்டு பேரும் வாங்குறோமல் அதெல்லாம் இருபது ரூபாய்க்கு போட்டுக்கலாம் போட்டு குடுங்க..

பாட்டி: என்னதா இவ்வளவு கம்மியா கேக்குறீங்க..

2 பெண்: அவ்வளவுதான் வரும்..

பாட்டி: சரி தா..

எவ்வளவுதான் உழைத்தாலும் கடைசியில கையில எதுவும் மிஞ்சல்..

பேத்தி: ஜ பாட்டி இப்பயாச்சு எனக்கு தீனி வாங்கி தருவியா.....?

பாட்டி: வா ராசாத்தி..

(பாட்டியும் பேத்தியும் தின்பண்டங்கள் வாங்குதல்)

பேத்தி: மாமா.. எனக்கு தேன் மிட்டாயும் பொரி உருண்டையும் தாங்க...

கடைக்காரர்: இந்தாம்மா...

10 ரூபா ஆச்சம்மா

பாட்டி: எவ்வளவுதான் கஷ்டப்பட்டு உழைத்தாலும்.. பேரம் பேசுவதனால் கையில காசு நிக்க மாட்டேங்குது...

காட்சி 2

கடைக்காரர் 1 (வடமாநில தொழிலாளர்): ஏம்மா இங்க பாருமா.. கூட என்னம்மா எங்க இருக்கு? நவுத்துமா.. எனக்கு வியாபாரம் நடக்க வேண்டாமா? எடும்மா..

கடைக்காரர் 2: ஆமா ஒரு கூடையில போச்சா?..

கடைகாரர் 1(வடமாநில தொழிலாளர்): எடும்மா... எடும்மா...

கடைகாரர் 2: எடுத்துகிட்டு தானே இருக்கோம்...

(அம்மா குழந்தை கடைக்கு வருதல்)

அம்மா: என்னப்பா போர்வை எல்லாம் என்ன விலை..?

கடைக்காரர் 1(வடமாநில தொழிலாளர்): 200 ரூபாய்..

(குழந்தை தடுக்கி விழுதல் தொழிலாளர் எழுப்பு விடுதல்)

அம்மா: ஜேயோ! என்ன என் பையனோட செயினை காணோம்... யோவு..
நீதான் எடுத்தியா... என் பையன் தள்ளி விடுற மாதிரி தள்ளிவிட்டு.. அவனை
எழுப்பி விடுற மாதிரி எழுப்பி விட்டு அவன் கிட்ட இருந்து செயினையும்
திருடிக்கிட்டியா..?

கடைக்காரர் 1 (வடமாநில தொழிலாளி): அய்யய்யோ இல்லமா..

அம்மா: எல்லாரும் இங்க வாங்களேன்.. நகையை திருடி வச்சுக்கிட்டு
கொடுக்க மாட்டேங்குறான்..

(ரோட்டில் செல்பவர்கள் கடைக்காரரை அடித்தல்)

கடைக்காரர் 2: நிறுத்துங்கயா... உன் பையனோட செயின் ரோட்டில் கிடக்கு
பாரு மா... அது என்னய்யா மனிதனேயே இல்லாம ஒருத்தர போட்டு
அடிக்கிறீங்க... விடுங்கய்யா அவர...
எந்திரியா...

கடைக்காரர் 1 (வடமாநில தொழிலாளர்): காலையில தான்மா உன்னைய
நான் திட்டுனேன் அது எப்படிம்மா எனக்கு ஒரு பிரச்சனைனா நீ வந்து
நின்னு எனக்காக கேட்கிற...

கடைக்காரர் 2: அது எப்படியா விட முடியும்... என்னதான் இருந்தாலும் நம்ம
எல்லாம் பொழைக்க தான்ய்யா வந்திருக்கிறோம்... நீ நினைக்கிற மாதிரி
இல்லையா

"இது வந்தாரை வாழ வைக்கும் தமிழ்நாடு யா"

காட்சி 3

மகன்: அம்மா நாளைக்கு தாமா கடைசி நாள் என் படிப்புக்கு பணம்
கட்டுவதற்கு... அக்கா வேற சொல்லுச்ச சீட்டு கட்டணும்னு...

அம்மா: சரிப்பா இன்னைக்கு வியாபாரம் நல்லா போச்சுன்னா
கொண்டாந்து தரேன்

அங்காடித்தெரு தலைவர்: இன்னைக்கு இங்க கடை எல்லாம் போடக்கூடாது
அதிகாரிகள் எல்லாம் வராங்க. அதனால் கடையெல்லாம் எடுங்க.

தொழிலாளிகள்

- 1 : என்னமா இது இப்படி சொல்றீங்க
- 2: இங்க ஓரமா போட்டுக்குறோமா
- 3: நாங்கலாம் தின கூலிக்கு வரவங்க தானே மா இத வச்சு தான் எங்க குடும்பத்தை சமாளிக்க முடியும்

அங்காடித்தெரு தலைவர்: அதெல்லாம் முடியாது எல்லாத்தையும் எடுங்க.. எடுங்க.. இடத்தை காலி பண்ணுங்க..

தொழிலாளிகள்: அம்மா ஒரு அரை மணி நேரம் மட்டும் கடையை போட்டுக்கறோம்மா..

அங்காடித்தெரு தலைவர்: யோவ் எல்லாம் எடுங்கய்யா இடத்தை காலி பண்ணுங்க ஜயா சொன்னா புரியாதா...

(தொழிலாளர்கள் போராட்டம் செய்தல்)

அம்மா: இன்னும் ஏன் இங்க உக்காந்து இருக்கீங்க.. காளை மாட்டில் கூட பால் கறந்து தரலாம்.. ஆனா நம்மஞக்கு ஒரு நியாயம் கிடைக்காது..

1. “நாங்க கடன் சுமைய தோளில சுமக்கிறோம், கனவு சுமைய இதயத்தில சுமக்கிறோம்.”
2. “கைகளில சில்லறை, இதயத்தில் குடும்ப கனவுகள், குழந்தை சிரிப்புக்காக போராடும் பயம் இதுதான் எங்க வாழ்க்கையோட ரகசியம்.”
3. “ஒரு நாள் விற்பனை இல்லைனா, எங்களோட இரவு உணவே கனவுதான்.”
4. "வடக்கு மண் விட்டு வந்து தெற்கு ரத்தம் - அங்காடி தெரு நமது தாய்!"
5. “உழைப்பே உயர்வு எனும் உண்மை, அங்காடித்தெரு வியாபாரியின் தோள் சுமை.”
6. “அங்காடித்தெரு கதைகளில் ஒலிக்கும் ஒவ்வொரு குரலும் ஒரு கவிதை.”